

Uեղտեմբերի 2-ին տեղի ունեցավ Գորիս-Ստեփանակերտ ավտոմայրուղու 4-րդ և 5-րդ հատվածների բացումը։ Հայաստանն ու Լեռնային Ղարաբաղը միմյանց կաղող «Գորիս-Ստեփանակերտ» ավտոճանաղարիի օհնարշությունը «Հայաստան» համահայկական հիմնադրամի գործունեության վեցօհն երեք տարիների գլխավոր ծրագիրն է։ Հայության տարբեր հատվածների ակտիվ մասնակցության ընուհիվ եւ մասնավորաբե

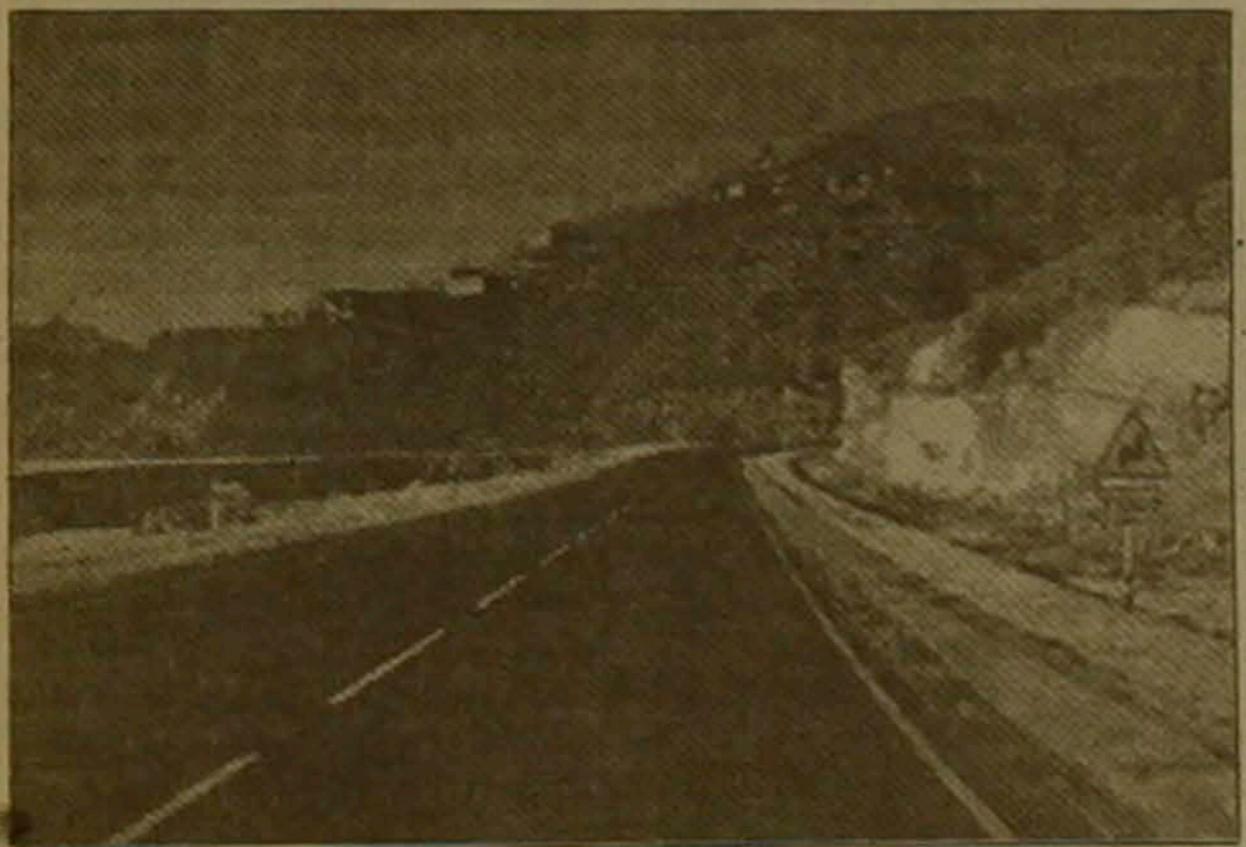
Նը մատնանշեց, բացելով ավտոմայրուղու Գորիս-Եղվածի հատվածը, որը ընդհանուր ճանաղարկի մոտ 85 տոկոսն է՝ 55 կմ երկարությամբ։ Միաժամանակ նախազահ Ոռքեր Զոչարյանը կարեւորեց մեկ այլ խնդիր՝ Պարաբաղի հարավն ու հյուսիսը միացնող մայրուղու կառուցման թյունները, ասաց «Դայաստան» համահայկական իիմնադրամի գործադիր Տաթևի Շովիաննիսյանը։ Դա ցույց է տալիս, որ մեր ժողովուրդը, ի հեռուկս բոլոր դժվարությունների, անհավասար դայմանների, կարողանում է դնել խնդիրներ և լուծել դրանք։ Եօթ նա:

ճանաղարկը կլինի Լեռնային Ղարաբաղի սնտեսական զարգացման հզոր խթան, ասաց ԼՂՀ վաշարես Ժիրայր Պողոսյանը: Դայ առաջիւական եւերեան օրինութեանու

ՍԱՅՐՈՒԴԻ

Հայ ժողովրդի 2 համաձնել միացվեցին Յ-րդ համաձի գումարներով

Մեր երեկա համարում տղագրել էիմ Արմենութեսի տեղեկատվությունը Գորիս-Ստեփանակերտ ավտոմայրուղու Գորիս-Շուշի ճանապարհի վերջին հատվածների քացման մասին։ Նկատի ուժենալով տեղեկատվության որու անհետությունները, իրաւաբակում եմ՝ «Հայաստան» համահայկական հիմնադրամից երեկ ստացված հաղորդագրությունը, որ բովանդակում է օաեւ նոր մարդամասներ։

Կալիֆոռնիայում կազմակերպված
հեռուստամարտունի մասնակիցնե-
րի միջոցներով հնարավոր եղավ Լա-
չինի դժվարանցանելի ճանաղար-
եց դարձնել լայնահուն եւ անվ-
տանգ մայրուղի: Սա շատ կարեւոր ի-
րադարձություն է, այս ճանաղար-
ենվ փաստորեն միացվում են ա-
խարհի երկու հայկական ղետու-
թյունները: Դայ ժողովրդի երկու
հատված միացվեցին երրորդ հա-
վածի գումարներով, այս խորհրդա-
նիւը Դայաստանի Դանցաղետու-
թյան նախագահ Ռոբերտ Քոչարյա-

իես ղարոն թոշարյանը ժամանել է
Լեռնային Ղարաքաղ մասնակցելու
այս ավտոճանաղարիի քաջման
հանդիսավոր արարողությանը:
Սահմանին նրանց միացան ԼՂԴ
նախագահ Արկադի Ղուկասյանը,
ԼՂԴ Ած նախագահ Օլեգ Եսայանը,
ԼՂԴ վարչապետ Ժիրայր Պողոսյանը:
Այս օրը՝ ղայծառ ու գեղեցիկ,
մարմնավորում է հայ ժողովրդի նե-
րուժի եւ կարողությունների իրակա-
նացումը, աշխարհի հայության
նյութական, հոգեւոր, կազմակեր-
տական ներդրման հնարավորու-

բերեց Արցախի թեմի առաջնորդ ՏՊարգևի եպս. Մարտիրոսյանը:

1995 թ. աղրիլին սկսած ավտոմայրուղու կառուցումը հնարավոր դարձնելու համար ծավակվել է մոտ 2.251.000 խմ հող: Իրականացվեր է ասֆալտա-քետոնե ծածկ մոտ 450.000 լմ մակերեսով, տեղադրվեր են 123 հաստ սարբեր տրամագծերի ջրահեռացման խողովակներ, ուրեմն 484 սարբեր նշանակություն ունենալով ճանաղարհային նշաններ:

ճանաղարին ամբողջությամբ
շահագործման կիանձնվի 1999 թ.
եր կնորոգվի ավտոմայրուղու վեր-
ջին Շուշի-Ստեփանակերս հասվա-
ծը: Արդեն դատարան է Շուշի-Ստե-
փանակերս հասվածի նախագիծը
շինարարությունը կմըսվի այդ հա-
վածի համար անհրաժեշտ գումար
առկայության դեղում:

Ծրագրին նղատակային ծեւու հատկացված է 8.848.310,24 ԱՄ դոլար (ճանապարհի Գորիս-Շուշի հինգ հատվածների ժինարարության համար կնքված էին դայմանագրեր՝ 8.806.192,52 դոլարի ընդհանու արժեքով), իսկ ամբողջ ծրագրի իրա կանացման համար անհրաժեշտ մոտ 11 մլն դոլար:

ՄԱՍԻՆ ԾՈՇԱՊԱՐՅԱ
Հիմնադրամի հանրային
կառեցի բաժին

ԷԺԱՆ ԻԵՂՈՒԱՆԻՔ Հի ՎԻՐԿՈՒՄ

ինչու Վիճարկելով նույն իրավունքից օգտվելն ինձ համար), սեւով սղիտակի վրա գրում է. «Ցաղախական հավակնու կեցվածով է Վեցերս ներկայանում նաև «Ազգ» թերթի մեկնաբան Ռ. Հովհաննիսյանը, որը փորձում է մերկացնել ՀՀ նախագահի բարու գնալու կողմնակիցների փառաւորկները»:

Սարդ է, կարող է եւ այդ տղավորությունն է սացել, մեղին իր վիզը: Բայց եկեմ տեսնենք, թե իրականում մեզնից ո՞չ է «հավակնուց»: Իմ իրաղարակման մեջ գրել եմ. «Ես չեմ բացառում, որ Բարոյ գնալուց ծեռողակ մնայթվ, նախազահ թոյարյանը նկատի է ունեցել նաև այլ հանգամաններ, որոնք, շատ հնարավոր են, մատչելի լեն ինձ... Վաս լէր լինի, եթե համանման իրավիճակներում իրենց դատողությունների ազատություն վերադահող եւ «Վերին ծօմատությունը» բարբառողի կեցվածի ընդունած այլք նույնութես ընդունակ լինեին կասկածի տակ դնելու իրենց ա-

մօնագիտությունը»: Եթե է Եկատերինա և կասկածի տակ եմ դրել իմ «ամենագիտությունը»: Էլ սրա հնչին է «հավակնոց»: Խոկ ահա ընդդիմախոսս դատախազական անառարկելի տոնով ընդունելի եւ շատ հաճախ ազգային դատողություններ է անում առաջին տողից Մինչեւ Վեցինը, դասեր է տալիս, դիտակներ է փակցում, հայտարարություններ անում և անսխալականի հովերով, ասելից

Վերջացնելով մի ազդու սղաօնակի նով. «Զգուշացե՛, դարդնայի խղա խզեցնե՛»: Ահա այսդիսի զարմա նալի «համեստություն»: Այս «հա մես» հեղինակը նաեւ ինձ է մեղադ րում, թե հանդգնում եմ Վերասերե «4-րդ իշխանության» դակաս հայս նի, երիտասարդ (նույնիսկ՝ դատանե կան) եւ ծեւազորման փուլում գտն վող» շարասյանը, որը «դեռևս զորու չե նոր, արդի մակարդակու մասնակցել խղախական Վերլուծու թյուններին, չնայած կան հածելի քայց եղակի բացառություններ»: Ա հա նաեւ ես, նզովյալս, դեմ «խիս զգուշացոր» լինեմ, «Խանգի երիտասարդ սերունդն ինչ տեսնում է ամի է սովորում է»:

Թե Երիտասարդ սերունդն ի՞նչ է սովորում կամ ինչ է սովորելու՝ լիմ կարող ասել, բայց փաստերի նենգափոխութ, աղճատված եւ աղափաղված մեջքերումներ, դիմացինին հնարով մուտքերի զերագրում եւ դրանց «լազար» հերթում, ինչդես իրեն բույս տալիս «Ա. Կարինյանը», ինձնից հաստատ լի սովորի: Սույն հեղինակը նենգափոխութ է իմ հողվածը արդեն նրանով, որ ինձ զերագրում է «ՀՅ նախագահի՝ Բարու գնալու կողմնակից ների փաստակները մերկացնելու» մտայնություն: Սույն է, բացարձակադես այդդիսի բան լկա, ես գրել եմ թե «ինչ որոշում ել Շոլարյանն ընդունե՞ նրան բարկոծելու էին», եթե թե բերել եմ Բարու գնալու կողմնակից

Յանկալին որդես իրողություն
ներկայացնելու աղբքեցանցի
լրագրողների փորձերը

«Ազգի» նախորդ համարում, որդես սանակից, անդրադառնալով «Ազակ- ւրյուն Անդրկովկասի ԶԼՍ-ներին» ազրով անցկացված համաժողովին, որին էին հայտնել, որ ընթիիվ դրա գործադրությունը կապահպակ է կայության հետ, ինչորիսից են Լեօնա- յին Ղարաբաղը, Արխազիան, Չե- նիան, առաջ առքեքանցի լրագրութե- րը կամայականորեն ուղանցում էին այս իրողությունը:

Ծրբօջացոյ լրագրողները սօսկամարտում հանդիպեցին հայ լրագրողներ։ Արևի հույս կաղել այդ հանդիպեցին հետ հազիվ թէ ծիս լիներ։ Բայց դա երկուստել հետարերություն ներսուացնող հարցերի ընթացքում փոխանակելու եւ միմյանց տեսակետներ մոտիկից ժանորանալու առումով տակար էր, անժխտելի է։

Դանդիղութերում աղբեցանցի ագրոնոերն անընդմեջ փորձում էին զ համոզել, թե Դայաստանում կանց առել տնտեսական գործումեռությունը, ուստի առաջուրդը լճացել է, տիրում է համարած աղխատություն, ինչի հետեւանք բնակչության աճնվազն կեսը բույլ եւ հեռացել է հանրադետությունը: Նրանց կարծիով, Բարսի հետ համարած՝ Երեւանի խանութերում դրանների տեսականին խիստ սահմանափակ է, իսուառ քացակայում է դոկտրինի բարեկեցության հեռանկան: Լեռնային Պարաբաղի սոցիալ-տնտեսական իրավիճակի մասին աղբեցանցի լրագրողների «հետեւություններ» ավելի բան մօայլ էին: Դետեւությունների մօայլությունը թերեւս դաշտավաճ էր ցանկալին մեզ ու առ իրողություն իրամցնելու իրենց կ միտումներով, որոն միանանակ հիմնավորվում» էին դարաբաղյան կամամարտությամբ:

Ինչ վիճակի երկիր է, ընդերքում որեւէ հարսություն էլ չունի: Խոկ Աղբեցանի հարսությունները դարաբաղյան հակամարտության դաշճառով կոնսերվացվուած են եւ հայտնի չեն, թե Երբ կաշիազործվեն: Ենելով Աղբեցանի բարգավաճման հետանկարից, նոյատակահարմար չէ՞ լինի հաշվել իրողության հետ եւ ծանալել սարուս վկոն»: Աղբեցանցի լրագրողն այդ հարցին ուսագրավ դատասխան տվեց: «Դայերի հավակնությունները տուկ Լեռնային Ղարաբաղով լին սահմանափակվում, դուք դահանջատիրական հավակնություններ եք ցուցաբերում նաեւ նախիցնեանի նկատմամբ»: «Ի՞նչ եք կարծում, եթե ծեզ տվեին համադատասխան Երաշխիներ...» հարցին ի դատասխան ասվեց. «Երաշխիներն զգալիորեն կոյուրացնեին դարաբաղյան հարցի լուծումը»:

Լեռնային Պարաբաղի հարցն, ինչ խոսի, քաղդ հարց է: Ոչ դակաս քար-

Համանման մոտեցման դեղուում, ի սրբություն հայաստանի, առավել և Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության, Աղրեջանը իր ծաղկում է, նորաշարական համատարած աշխանմեներ են կատարվում հանրադեսուունում եւ օրըսօրե քարելավվում է նակարության սոցիալ-սնտեսական վիակը: Բացի այս ամենից նաևրի հայուս դաշտաների մոտալու շահագործումը, աղրեջանցի լրագրությունը, ոչ միայն բարգավաճում է ուստանում Աղրեջանին, այլև աղաղովում է վերջինի ռազմական գերանցությունը հայերի նկատմամբ: Այս սակեցն ինժնօրինակ լէ, մինչ աղրեջանցի լրագրութերը բազմիցս ասու է Խաչվել ամերիկյան սենատորները կամ արեւմսյան գործիչների կողմաց, որդեսզի փոխզգիշման անվանուկ հայաստանին դաշտադրեն միադիմանի զիջում: Պարզաբն տարբերությունն այն է, որ սենատորներն ու գործիչները, եթե հասկանում են Աղրեջանի նավային դաշտաների շահագործման անհամատեղելիությունը վկասում այնոիսի թե՛ կետերի առ

իմ «հայուկ Վրդովմունից», փակագծում բերած հարծանացի տեղիկի մէջ:

ԵՎ՝ Վերջինը: Ընդդիմախոսս ընդգծում է, թե ես «ցնցող» եզրակացություն եմ անում, ենթառելով, որ «ՏՐԱՍԵԿԱ-ի ծրագիրը, կամ մետափի ծանաղարեհ վերակենդանացնելը Դայաստանի համար խիս վտանգավոր է, քանի որ... նրա հետու զնացող նորաբակը Ուստաստանին Կովկասից դուրս մղելու է»: Մրա առաջին մասը իմ ասածների անքարեխիղը վերաշարժանեն է, ես լին գրել, թե «ՏՐԱՍԵԿԱ-ն Դայաստանի համար խիս վտանգավոր է»: Բայց երկրորդ մասը ծիծու է հասկացվել. գտել եմ գտնում եմ, որ ՏՐԱՍԵԿԱ-ն ոչ միայն տնտեսական նշանակության ունի, այլև բաղադրական, եւ դրա «հետազնա նորաբակը կովկասյան քարածաւրքանից Ուստաստանի բաղադրական դուրսմղումն է»: Ավելացնեմ նաև ԱՄՆ-ի բաղադրական դուրսմղումը, անձանոք որպեսն կամ տիկին, եւ եթե այս իրողությունը ծեր «խորագիտակ մտմին» հասու լի, առա դա արդեն, կններել, իմ մեղքը լի: Զիասկացած բաներից գրելիս ծեր մտմի սահմանափակությունը Լժանագին հեծանուկ Խողարկելու քանից դրությունը լի փրկում: Ավա՞դ: Ուստի թող ընթերցողը որոշի, թե այսինից հետո մեզանից ո՞վ է խսկաղես «ողարզունակը»:

